

UNIAREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: Al. Lupeanu-Melln și Iuliu Maior
Director ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

ABONAMENTELE

Încep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Un exemplar 200 Lei.

Răutatea omului

de Ion Popu-Câmpeanu

Un om umblând printr-o pădure după vânat, a dat peste un șerpe, care se svârcolea să iasă de sub o piatră ce a căzut peste el, când dormea covrigat.

Omului i-s'a făcut milă de șerpe, a dat la o parte piatra, scăpându-l dela moarte. Dar șerpele în loc să-i mulțumească, se repede la om să-l muște. Omul să roagă să i dea pace, șerpele însă nu voiește.

Atunci trece pe acolo o vulpe și văzând nenorocirea omului zice: „Spuneți-mi ce aveți între voi și eu vă voi împăca“. Omul povestește vulpei toată întâmplarea cu șerpele.

Vulpea auzind ce pricină au, le zice: „Ca să vă fac dreptate, vreau să văd cum s'a întâmplat“. Impricinații se învoiesc: șerpele se colăcește și omul pune piatra peste el. Vulpea atunci îi întreabă: „Așa a fost?“ Pricinașii răspund: „Așa a fost“. — „Așa să rămână“ — zice vulpea și pleacă pe o cărărușă în treaba ei.

Astfel omul a scăpat de mușcătura șerpelui, iar șerpele a murit svârcolindu se sub piatră.

Omul, se uită după vulpe și zice: „Frumoasă piele are. Ce bine mi-ar prinde mie“. Ia pușca, chitește și răstoarnă vulpea.

Biata vulpe, sbătându-se în chinuri se uită la om și zice: „Omule, omule, ești mai rău decât șerpele. Acela numai a vrut să te muște, dar nu te-a mușcat, tu însă fără nici o milă m'ai împușcat“.

Pentru răutatea lui nici omul n'a scăpat de judecata lui Dumnezeu. Detunătura puștii a trezit un urs, care dormea sub o tufă. Ursul s'a repezit la om și l'a strâns în brațe până l'a omorât. Astfel omul și-a luat plata dela Dumnezeu pentru fapta sa.

Dumnezeu, pentru nerecunoștința și răutatea ce au arătat-o le-a trimis șerpe lui de judecător pe vulpe, iar omului pe urs. Așa că sunt adevărate vorbele: „Fiecare buruiănă are omida ei, și fiecare fiară are lupul ei“.

În întâmplarea aceasta s'a adevărit, că: „Omul e mai rău decât șerpele“, și că „omul după ce l'ai scos spinul din

picior, sare la tine cu bătaie, găsindu-ți pricină că-l ustură locul de unde l'ai scos spinul“.

Omul e cunoscut ca o ființă cu cea mai multă răutate. În ziua de azi, adeseori auzim zicându se: „Ce răi sunt oamenii“. Da, mai cu seamă acum după război, răutatea oamenilor aproape nu mai are măsură.

Se dușmănesc între ei mai rău decât animalele. Din lăcomie sunt în stare să și fure cămașa unul de pe altul. Nici un animal nu caută răzbunarea ca și omul. E destul ca oarecând să i pricinuești o mică neplăcere, pentru ca atunci când i se dă prilej să se arunce asupra ta cu furie, să te lovească și să te nimicească. I-ai făcut totdeauna bine și e destul ca odată numai să-l nemulțumești și e în stare să te acuze de toate păcatele pe cari nici nu le ai săvârșit și să joare că ești cel mai rău om de pe lume.

Oamenii, cari alfel se bîrfesc mereu, când e vorba să și ajungă o țintă se înțeleg, se sfătuiesc împreună, numai să poată strivi sub piatră pe acela care nu e pe plăcerea lor.

Credința noastră creștină ne învață să nu facem rău altuia. Dar durere, mulți nu urmăm poruncile legii creștine și suntem mai răi decât păgânii. Să ne dăm seama însă că mai curând sau mai târziu, Dumnezeu și nouă ne poate trimite în cale un urs, care să ne răsplătească toate faptele după cum se cuvine. „După faptă totdeauna vine și răsplată“.

Mântuitorul nostru Isus Hristos, cu învățătura sa, pe care a pecetluit-o cu sângele Său vărsat pe cruce, voiește să ne scoată din faptele păgânești pe cari le săvârșim. Să ascultăm aceasta învățatură și să urmăm poruncile ei. Dacă am fost răi să ne facem buni; dacă am dușmănit pe cineva să căutăm a ne împăca cu el; celor ce ne fac bine să le fim recunoscători; în loc de răzbunare să le întindem mână de ajutor.

Să arătăm tuturor că suntem adevărați creștini.

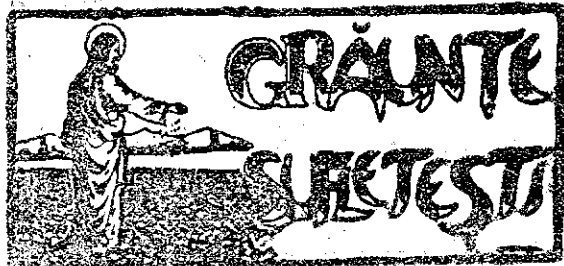
Cred cu tărie...

Nu rareori ai nelericirea să dai peste oameni care se cred atotștiutori. Așa într-o zi am dat peste un orășan care propovăduia unor oameni ceva nebunii. Între altele le spunea: „Azi, oamenii cuminte nu mai cred în Dumnezeu. Noi putem trăi foarte bine și fără Dumnezeu“, ș. a. m. d.

Auzind aceste cuvinte, m'am cugetat la o întâmplare: Ci că tot cam așa vorbea într-o zi un profesor universitar. Dar în timp ce vorbea astfel, deodată, din fundul salei se ridică un om cu fața roasă de cancer. Era înspăimântător la vedere și din această înspăimântare ieșea un glas scârțăitor încât toți ascultătorii din sală începură să tremure, cuprinși în același timp de greață și de milă. „Da, priviți-mă, zise el; eu sunt o spaimă și mai ales boala de care sufer eu este de nevindecat. Pretutindeni și totdeauna pun pe fugă pe aceia de care mă apropii. Nimeni până azi n'a voit să mă îmbrățișeze. N'am nici avere, nici soție, nici prieteni. Sunt singur și sufer. Sau mai bine zis, nu sunt singur. Dumnezeu este puterea mea și singura mea iubire. Singur Isus Hristos, în fiecare dimineață, în sfânta Cuminecătură, binevoește să se așeze pe buzele mele și să și pună dumnezeiasca sa pace în inima mea. Și d-voastră, domnule, a-ți vrea să mi răpiți această mângâiere? Nu vedeți d-voastră, ce fărădelege îngrozitoare săvârșiți când propovăduiți că nu este Dumnezeu? Nu vedeți cât este de neomenească și fără milă purtarea d-voastră? Din fericire, eu nu o să vă urmez învățătura. Însă, pentru a vă face să vă băgați mintea în cap puțin, vă spun că dacă aș crede în învățătura d-voastră, atunci, la gândul de a suferi fără nădejde, la vederea fericirii obraznice pe care o aveți d-voastră aci pe pământ, eu aș fi capabil să zămislesc în mine o ură sălbatică față de d-voastră, și, căutând în răzbunare o bucurie proastă, aș fi capabil să deslănțui moartea cu o bombă, aci în sală“.

Răspunsul cancerosului a fost usturător pentru dascălul care n'a mai îndrăsnit să spună ascultătorilor săi că nu mai este Dumnezeu și că lumea de azi poate trăi și fără religie. Și nici nu e adevărat că oamenii mari ar fi fără credință în Dumnezeu. Dimpotrivă, cei mai aleși învățați și bărbați de stat de azi sunt adânc credinșioși. Învățătorul *Henric Fabre* spunea, mai anii trecuți, cu *Branly*, *Marconi* și alții: „Cred cu tărie în Dumnezeu; fără El nu înțeleg nimic; fără El totul e întunecat. Mai repede mi-ar putea lua cineva pielea decât credința în Dumnezeu“. — Și așa vorbesc toți oamenii, învățați și neînvățați, dar cu bun simț!

Ioan Vultur

Săptămâna Mare

Ca să ne arete prețul răscumpărării noastre și mila lui Dumnezeu, Biserica ne-a străjuit drumurile vieții cu cruce iar pentru taina crucii să ne pătrundă toată ființa — în fiecare an ne oprește, o săptămână întreagă în tainică meditație asupra pătimirii lui Isus.

Și concluzia la care va ajunge fiecare creștin va fi că pentru a să ajungă la Dumineca Învierii trebuie să înduri lacrimile, suferința și răstignirea Vinerii Mari.

Să desprindem numai o scenă din drama Săptămânii Mari: Isus în grădina Getsimani. După ce a luat cu apostolii cina pe care a dorit-o cu atâta dor, și după ce i-a hrănit pentru prima dată cu Sfânta Eucharistie și după ce i-a consacrat preoții ai Legii noi, Isus părăsăște foisorul cinei și merge dincolo de torentul Cedron, ca să se roage. Alegând dintre apostoli pe Petru, Iacob și Ioan, le spune în mod special să se roage apoi se depărtează de ei ca la o aruncătură de piatră și căzând în genunchi, a asudat sudori de sânge și așa s'a rugat; „Părinte, de este cu puțință treacă dela mine paharul acesta; dar nu voia mea ci voia ta să fie“.

Fiul lui Dumnezeu care aștepta cu atâta dor botezul acesta al sângelui pentru că știa că prin el va împăca ceriul și pământul și pe Tatăl cu frații săi din valea durerii, — aci în Grădina Getsimani se cutremură și cere dacă-i cu puțință, să treacă dela el acest pahar: De ce?

În momentul acela Isus a văzut toată pătimirea sa, tot ce va trebui să îndure pentru mântuirea lumii; ne-a văzut pe fiecare dintre noi cum îl chinuim cu fărădelegile noastre. Trupul acela delicat și nevinovat se zgudue la vederea atâtor pătimiri nenumărate. Și atunci vine la prietenii săi, la apostoli și-i află dormind. După ce-i muștră pentru că n'au putut să stee câteva clipe în rugăciune, se duce și din nou se roagă. „Părinte, ... treacă dela mine paharul“...

În momentul acesta Isus s'a văzut copleșit de toate păcatele lumii dela Adam și până la sfârșitul veacurilor. El, Cel preasfânt, păcătos! El, Dumnezeu, cel mai urgisit dintre muritori. Atunci în grădina Ghetsimani Isus a văzut, a simțit în sufletul și pe umerii săi povara păcatelor noastre, a fiecăruia dintre noi: ura, necurăția, hoțiile, răzbunările, jafurile, toate, toate. Și mergând la apostoli cu gândul că'n apropierea lor se va ușura, i-a aflat iarăși dormind. Trezându-i i-a îndemnat să se roage și a plecat a treia oară și s'a rugat, aceleași cuvinte zicând: „Părinte dacă este cu puțință...“

În această groaznică frământare îl găsește un inger din cer, care vine să-l întărească și să-l mângâie. Întărit de trimisul cerului, Isus vine la apostolii pe care-i află iarăși dormind și le spune: „Sculați-vă să mergem; iată s'a apropiat celce m'a vândut: Iuda și cu servitorii cărturarilor intraseră în grădină și se apropiau de Isus. Ca că le dea semn și să le arete care este Isus, Iuda l-a sărutat spunând: Bucură-te, învățătorule. Slugile l-au prins, l-au legat și l-au dus la Ana socrul arhiereului Caiafa.

Ne oprim aici. O, de câteori în decursul veacurilor nu s'a repetat acest sărut trădător, o, de câte ori noi nu l-am vândut pe Fiul lui Dumnezeu cu sărutul trădătorului Iuda. Toată drama pătimirii, toată agonia lui Isus din grădina Ghetsimani, se repetă mereu în sufletele care păcătuiesc cu păcate de moarte. Isus este în agonie până la sfârșitul veacurilor; atâta numai că locul se schimbă: grădina Getsimani e sufletul păcătos.

Biserica în Săptămâna Mare ne poartă pe drumurile pătimirii lui Isus, ne citește cu duioșie de mamă cele 12 evanghelii ale răscumpărării, ne cântă cu accente zguduitoare prohodul Domnului și-apoi ne lasă străjeri la Mormântul Mirelui ei și-al Dumnezeului nostru.

Dacă mai este în sufletul nostru o fărâșmă de credință ar trebui să ne cutremurăm în fața pătimirii lui Isus, în fața mormântului pe care l-au deschis fărădelegile noastre.

Iar când ispitele ne vor involbura cu furia lor s'avem în minte icoana Răstignitului de pe Golgota și-aceasta ne va da tărie să ne biruim în numele și cu puterea Aceluia care a zis: „Indrăzniți, eu am învins lumea“.

Un tânăr s'a înțelea cu diavolul că va păcătu, înainte de-a face păcatul l-a întrebat

pe satana: Fost-ai pe Calvar în Vinerea Mare? Da răspuse diavolul. Să-mi arăți ce-ai văzut. Și când i-a arătat un tablou cu Isus răstignit, tânărul i-a zis: dacă atâta a suferit Isus pentru mine, eu nu voi păcătu în veci.

Simion I. Crișanu

Programul

Serviciilor divine din Săptămâna Mare și Sf. Paști în Biserica Catedrală 1946

Sâmbăta lui Lazar:

ora 6:45 Sf. Liturghie.
„ 15:45 Inseratul.

Dumineca Florilor:

ora 6:45 Măneatul, cu binecuvântarea stălpărilor.
„ 10:— Liturghie Arhierească.
„ 15:45 Inseratul.

Luni, Marți și Miercuri în Săpt. Mare:

ora 6:45 Măneatul și ora I.
„ 9:15 Orele Canonice.
„ 17:45 Liturghia Înaintesfințitelor.

Joia Mare:

ora 6:45 Măneatul și ora I.
„ 10:— Liturghia sf. Vasile (și Inserat) împreună cu sfințirea sf. Mir și spălarea picioarelor. Slujbă Arhierească.
„ 18:— Slujba sf. Patimi (12 Evanghelii)

Vinerea Sf. Patimi:

ora 9:45 Orele Împărătești, Inseratul și scoaterea Epitafului.
„ 18:— Prohodul Domnului — Slujbă Arhierească.

Sâmbăta Patimilor:

ora 10:— Liturghia sf. Vasile împreună cu Inseratul.

Dumineca Paștilor:

ora 12:— noaptea: Slujba Arhierească a Sfintei Învieri și Măneatul.
„ 10:— Liturghia Arhierească cu predica I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu.
„ 15:45 Inserat solemn.

Ziua a II-a și a III-a:

Serviciile obișnuite în Dumineci și Sărbători.

Foia „Unirii Poporului“

Zidul binecuvântat

Istovit de oboseală, descurajat de atâtea suferințe îndurate și măhnit de mulțimea păcatelor din lume, Sf. Petru se odihnea odată pe marginea unui râu, la poalele unui munte înalt.

Soarele se oglindea în apa cristalină a râului, paseri multicolore ciripeau încet cântece melodioase; natura întreagă t. îndemna la viață: dar Sf. Petru nu auzia și nu vedea nimic: cu capul între palme și aplecat pe genunchii bătrâni, udați de lacrimi, șoptea încet:

— „Doamne, până când în lume atâta rău, atâta suferință și ură? Până când gura omenească pe care Tu ai făcut o ca să te laude, Te va alunga cu vorbă deșarte? Până când urechea omenească, în loc să asculte cuvântul Tău de Părinte îndurat, as. ultă șoapte umilitoare la adresa Ta? Până când Tu vei sta la ușa împetrită a sufletului omenească care nu vrea să audă șoaptele Tale divine? Până când pașii omului vor umbra pe cărările ademenitoare ale întinericului, ocolind căile Tale

drepte? O! Doamne, amar e sufletul meu de atâta suferință și nu mai pot suporta, e prea grea crucea vieții mele! Chiamă-mă la Tine, Doamne!“

Deodată îi apare Isus, încoronat cu cununa de spini, fața plină de lovituri și ca odinioară îi spuse: „Vino după mine!“

Ca trezit dintr'un vis, fără să înțeleagă nimic, Sf. Petru pășea încet după Isus.

Trecură oraș după oraș, sate și castele construite la poalele muntelui, dar nici o suflare de om: nici țărani la lucrul câmpului, nici prin orașe, nici chiar prin casele singuraticale ale pădurarilor.

Și urcau... urcau mereu. Ajunși la locul unde par'că muntele se împreună cu norii, zăriră o căbană pe scândurile căreia era pictat un sfânt spre care se pare că își întindeau mâinile călătorii, cerându-i ocrotirea de primejdiile din acest drum greu. Deodată amândoi se afundă într'un nesfârșit câmp de zăpadă. Vânturi puternice șuierau îngrozitor; frigul nemaipomenit îi făcea să tremure; ghețari sălbatici se rostogoleau în calea lor; fiare sălbaticale, gata să-i sfășie, la fiecare pas.

La un moment dat, Isus se apleacă jos, zărește o sărmană păsărică cu gâtul roșu, înghețată de gerul năpraznic, pe care o ia cu

sine. Mirat de aceasta, abia ținându-și răsuflarea și îngrozit de cele ce vedea, Sf. Petru zise:

— „Să ne întorcem Doamne înapoi că pierim!“

— „Nu suntem încă nici la jumătatea muntelui“ răspuse Isus, de pe fața căruia curgeau încet picuri de sânge.

N ciodată Sf. Petru n'a fost mai aproape de împărăția morții ca acum, căci un vânt de moarte, înghețat și o ceață îi învăluia, încât nu mai vedeau nimic în jurul lor.

— „Să ne întorcem Doamne! nu mai pot!“ repeta Sf. Petru.

— „Încă nu, Petre; vreau să-ți arăt un lucru care-ți va da curajul să suporti toate necazurile vieții pământești“, răspuse Isus.

Își urmară drumul greu, prin ceață nesfârșită, până au ajuns în fața unui zid foarte înalt care le opri calea.

— „Acest perete, zise Isus, face înconjurul muntelui și nu are nici o spărtură pe unde tu să poți intra și nici o ființă vie n'a văzut și nu va putea vedea niciodată ce se află înapoia lui. De aici începe raiul.“

Sfântului Petru nu-i venea să creadă.
— „Înapoia acestui zid binecuvântat, adaugă Isus, nu mai este ceață, vânturi reci

Vieața cetățenească

Națiune și popor

Statul, după cum am văzut, cuprinde în înțelesul său pe lângă organizarea vieții omenești prin legi și o întindere oarecare de pământ aflat în stăpânirea cetățenilor. Când zicem stat deci ne gândim și la țară (ca înțindere) dar și la locuitorii țării.

Statele de astăzi, afară de cele federative (uniuni de mai multe state) se numesc state naționale. Asta înseamnă că ele sunt create și susținute de națiuni, ori altfel zis, că fiecare națiune sau neam de oameni are dreptul să-și facă un stat al său. Înainte de războiul din 1914—1918 erau multe state și împărății cari cuprindeau în sinul lor mai multe națiuni sau neamuri de oameni. Așa era bunăoară Austro Ungaria, în care stat, pe lângă germani și unguri mai erau mulți români, sârbi, cehi, poloni și alte neamuri.

În vieața cetățenească sau politică se întrebuințează mai ales două cuvinte, când vorbim despre locuitorii statului: națiune și popor.

Națiune înseamnă totalitatea oamenilor cari au același sânge, vorbesc aceeași limbă, au același fel de a trăi (haine, hrană și obiceiuri, ș. a.), precum au și cam aceleași nădejdi în viitor. De aici se vede că națiunea sau neamul deși are dreptul să-și formeze un stat nu poate fi cuprinsă toată în statul său național. Români sunt și în Bulgaria, Sârbia, Grecia și altele. Națiunea nu cuprinde numai pe oamenii cari trăiesc într'un anumit timp. Când zicem deci națiune română, trebuie să înțelegem toate rândurile de oameni cari au trăit și vor trăi pe pământ având același sânge și grăind aceeași limbă pe care o vorbim Români de azi. Este firesc să fie așa Boaba de fasole sau cartoful, pe care le semănăm și le creștem în acest an, nu au oare nici o legătură cu cele crescute în anul trecut, ori cu cele pe cari le vom crește la anul? Omul să fie oare mai pe jos decât plantele?

Ce trebuie să înțelegem prin cuvântul popor? Deși se zice câteodată și poporul român, și atunci cuvântul popor ar avea același

înțeles cu cuvântul națiune, totuși de obicei, aceste cuvinte au un înțeles cu totul deosebit.

Prin poporul sau populația statului român, înțelegem toți locuitorii statului nostru fără deosebire de vârstă și națiunea din care fac parte. Noi știm că în țara noastră, care este stat național, trăiesc totuși alături de Români, și oameni de alt neam. Locuitorii aceștia streini de națiunea română, ca sânge și limbă, fac parte din diferite națiuni, dar, ca cetățeni ei sunt membri ai statului român ca și noi, având aceleași drepturi și obligații.

Din cele spuse se vede limpede că nu se pot confunda cuvintele: stat, națiune și popor. Statul, deși este lucru scump pentru națiune, totuși el se poate schimba, sau poate chiar dispărea fără ca să piară națiunea. Să ne gândim numai la Polonia care a dispărut ca stat de mai multe ori în cursul istoriei. Faptul că noi primim în statul nostru românesc și alți locuitori de alte neamuri cu care formăm împreună poporul, nu trebuie să ne facă să uităm de națiunea noastră. Noi Românii atâta vom trăi pe pământ cât ne vom da seama că trăim nu numai ca cetățeni ai statului român, dar și ca membri ai națiunii.

Să ne ferim deci de lucrurile cari primejdiesc vieața statului, dar să înconjurăm mai ales pe acelea cari ne primejdiesc vieața națiunii, căci pierind națiunea prin ea pierim și noi toți.

N. Comșa

De-ale plugăriei

Sămănatul porumbului Niciodată - să nu punem porumbul înainte de a se fi scurs bine pământul și înainte de a fi trecut orice teamă de înghețurile primăveratice. Căci dacă grăunțul se umflă de apă și apoi vine un îngheț, sămânța este pierdută. Tot astfel când pământul are prea multă umezeală, sămânța se clocește.

Găini ouătoare. Găinile crescute din pui scoși în Februarie și Martie, încep a oua prin Septembrie—Octombrie și sunt cele mai bune ouătoare.

Cele mai multe ouă le dau găinile între 2 și 4 ani.

Când găina intră în al cincilea an, trebuie tăiată, căci ouă prea puțin.

Vârsta unei găini se cunoaște după solzii dela picioare: găinile tinere au picioarele

netede și lucioase; cele bătrâne le au aspre și cu pinteni.

La clocit se pun ouă dela găinile cele mai ouătoare.

Din pui ieșiți se aleg puicile cele mai frumoase.

Ingrijirea puilor mici de găină. 1. În cele dintâi 24 de ceasuri, după scoaterea din ou, să nu le dăm nimic de mâncare. Să-i lăsăm sub cloșcă să se usuce și să se odihnească.

2. Cea dintâi mâncare să fie puțină.

3. Pentru ca să mănânce bine și să mistuie mâncarea, să li se dea ceapă tăiată mărunt.

4. E bine să li se dea și cărbune ars, care se amestecă cu mâncarea ce o capătă.

5. Dacă avem la îndemână să le dăm și lapte acru.

6. Vasele în cari le punem apa și mâncarea să le curățim bine.

7. Să nu-i ținem într'un loc unde nu vin în atingere cu pământul căci le slăbesc picioarele.

Brânca porcilor. Porcul bolnav de brâncă se cunoaște prin aceea că nu mănâncă, începe să tremure și se culcă pe unde găsește gunoaie, ca să-i fie cald.

Cât ce băgăm de seamă că un porc bolnav de brâncă, începem să-l lecuim. Punem într'o oală un pumn de sare măruntă și turnăm peste ea gaz. Prindem porcul și îl frecăm cu o bucată de sac muiată în sare și gaz. Frecăm mai ales capul, gâtul și șoldurile dinainte, până când vedem că i-s'a înroșit bine pielea, iar ochii par' însângerați. Pe urmă îi creștăm urechile și îi tăiem coada. Cât ce țășnește sângele, porcul se răcorește.

Porcii pieriți de aceasta boală, trebuie îngropați în pământ, căci altfel se îmbolnăvesc și alți porci din sat.

Carnea porcului bolnav nu se mănâncă, căci aduce boli rele și omului.

Pentru ca să ferim porcii de brâncă, dacă bănuie boala în sat, trebuie să-i ținem în coțețe curate și să-i adăpăm cu apă curată din fântână.

P. S. Păr. Papa Piu XII a vorbit la Radio

Joi, în 4 Martie 1946 P. S. Păr. Papa Piu XII a vorbit la postul de radio al Vaticanului, adresând lumii un apel pentru a ajutama omnia să scape de foametea ce o amenință.

A arătat că în lupta contra foametei America de Nord se află în fruntea tuturor țărilor și apoi a adăugat: „Fac apel la toți liii noștri iubiți din America Latină și în special din Argentina și Brazilia, aceste grânare ale lumii și țări nespuse de roditoare. Fac apel mai ales la toți cei cari sunt uniți cu noi prin credința creștină și inspirați de legea și învățăturile lui Isus Christos și care știu cum să răspundă în spiritul unei inimi de frate printr'o dragoste adâncă și sinceră”.

Mai multe împrejurări neprevăzute au sporit greutatea în ce privește aprovizionarea cu alimente. În Europa de răsărit ogoarele nu sunt lucrate îndestulitor din cauza războiului și a evacuărilor silite. În partea de miază-zi a Europei și în țările învecinate recolta a fost slabă, în Asia recolta de orez încă a fost slabă, iar în Africa de miază-zi a fost secetă. De aceea, până la recolta viitoare trebuie să se ducă luptă cu multe greutate. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu, e nădăjde că toate greutatele vor fi înlăturate. Cerând tuturor să fie cu răbdare și ordonați încheie rugându-se: „Dă-ne Doamne pâinea noastră cea de toate zilele”.

și fiare sălbatice ca aici; ci e pururea lumină de soare argintiu și stele aurii; pururea vară plină de verdeață și cîrșit nemaiauzit de păsărele nemaivăzute”.

Totuși Sfântului Petru, nu-i venea să creadă. Atunci Isus ia păsărica moartă, aflată pe un ghețar și o aruncă peste acest zid. Îndată Sf. Petru auzi cîrșit nemaiauzit de păsări, care te ridicau în slavă. Cuprins de bucurie și uitând totul se'ntoarse spre Isus care-l privea înlăcrimat și zise:

— „Să ne coborim Doamne pe pământ și acolo voi îndura totul cu cel mai mare curaj creștin, tot ce este de suferit pentru acest loc unde moartea este învinsă de viață.

Au coborît și Sf. Petru și-a reluat din nou viața rătăcitoare și dureroasă. Din loc în loc ducea o vorbă caldă plină de dragoste unei inimi dornice de un cuvânt de încurajare în mijlocul atâtor suferințe. Tuturor spunea: „O, dacă ați ști ce i așteaptă pe binecuvântații Părintelui ceresc? dacă ați vedea un colțisor din acel loc de fericire, din rai, ați iubi pe bunul Dumnezeu ca pe bunul cel mai mare, iar pe aproapele ca pe voi înșivă pentru bunătatea lui Dumnezeu!” Dar vorbele lui multora le producea răsul batjocuritor; mulți îl arătau cu degetul socotindu-l nebun.

În mijlocul acestora, Sf. Petru stătea ore întregi gândindu-se și suspinând încet după țara minunată de dincolo de zidul binecuvântat.

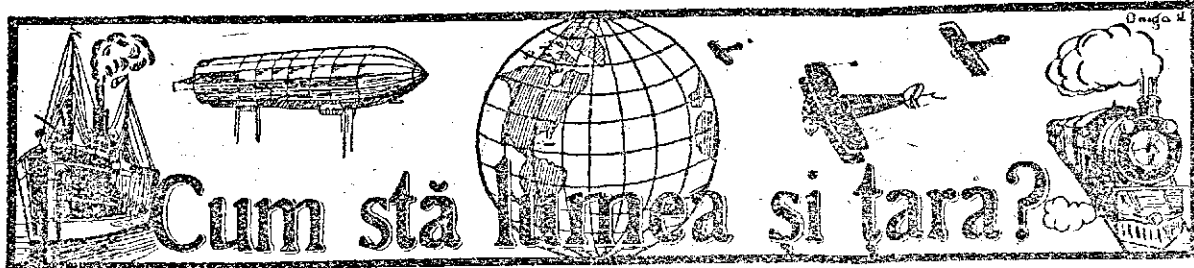
Și anii au trecut unul după altul aducând cu ei vremuri și mai grele, dar Sf. Petru, le îndura toate, mereu cu gândul la grădina de dincolo, până când în sfârșit muri cu gândul departe... departe... Ultimele cuvinte fură: „O! zid binecuvântat!”.

Legenda aceasta să fie o oglindă în care să privim mereu. În mijlocul suferințelor pe care le îndurăm fiecare, mai ales în aceste vremuri grele, să nu lepădăm crucea ci împreună cu Isus s'o ducem spre calvar urcând-ne tot mai sus spre înălțimi necunoscute ca odinioară Petru spre zidul binecuvântat al grădinii cerești. Prin cruce și suferință la vieață, lumină și slințenie.

Ion Hila Luca

Pune acum un ou sau două mai mult sub cloșcă și la toamnă, cu prețul de vânzare al acestor pui te poți abona la

„UNIREA POPORULUI” pe un an întreg.

In Grecia, așa cum s'a anunțat, s'au ținut alegerile în ziua de 31 Martie. La ele au luat parte 21 de partide și grupări politice. Dintre acestea 11 sunt pentru întoarcerea regelui în țară (care azi se află în Anglia), iar 10 sunt pentru formarea unei republici grecești.

Alegerile nu s'au petrecut tocmai în liniște. După cele scrise de diferite gazete, în urma ciocnirilor cari au avut loc, au fost mai mulți morți și răniți din toate taberele. Partidele de stânga — cu toate staturile comisiei aliate de control — s'au abținut dela vot.

În urma primelor rezultate, guvernul prezidat de d-l Sofulis a demisionat. Noul guvern de coaliție are în fruntea lui pe d-l Pulișas, care este magistrat. Nouii miniștri au depus Joi seara jurământul, în fața Regentului Damaschinou.

Uniunea Sovietică este cel dintâi stat care și-a plătit contribuția sa bănească la O. N. U., în valoare de 1,723.000 de dolari. Aceasta este încă un semn grăitor că vecina noastră dela răsărit are mare încredere în viața și rostul Organizației Națiunilor Unite.

Noul guvern bulgar a fost format tot de d-l Kimon Gheorghieff. Partidele de opoziție nici de astădată nu și-au trimis reprezentanți în guvern. În declarația pe care a făcut-o în numele guvernului, primul ministru a afirmat, între altele, că „*va continua consolidarea relațiilor de prietenie cu noua Românie democratică, precum și cu toți vecinii*”.

Anglia a rupt relațiile diplomatice cu Albania Această hotărâre a guvernului englez se datorește — scriu ziarele — atitudinii dușmănoase arătată de guvernul albanez.

In Belgia, noul guvern în fruntea căruia se află d-l van Acker, cuprinde în sânul său: 6 socialiști, 6 liberali, 4 comuniști și 3 tehnicieni (în afara partidelor politice). Guvernul a primit Joi seara un vot de încredere din partea Camerei deputaților.

100.000.000 Războiul care s'a terminat a avut aceste urmări: 100 milioane oameni au fost mobilizați; au fost omorâți 12—15 mil. de soldați; au fost omorâți 10—15 mil. femei, bătrâni și copii. S'au ales 10 mil. mutilați, orbi, nebuni și alți boinavi; au rămas de pe urma războiului 20 mil. văduve și orfani. Alte 100.000.000 este numărul total al nenorociților de pe urma războiului nebunesc dintre anii 1939—45. Mari grozăvii sunt războaiele pe lume!

Ministrul Cehoslovaciei la București, d-l Iaroslav Kraus, a fost primit în audiență de M. S. Regele, în ziua de 3 Aprilie 1946, căruia i-a prezentat scrisorile de acreditare.

România a rupt relațiile cu guvernul gen. Franco Ministrul Afacerilor Străine a dat spre publicare următorul comunicat: „*Guvernul*

român a rupt raporturile diplomatice cu guvernul generalului Franco. Personalul legațiunii României din Madrid, a primit ordin de rechemare în țară”. În legătură cu aceasta, d-l Gh. Tătărescu, vice-președintele consiliului de miniștri și ministru al afacerilor străine a declarat gazetărilor — între altele — că „*săvârșind acest act, guvernul român nu uită să trimită poporului spaniol expresiunea simpatiei și a prieteniei poporului român*”.

Elveția, care n'a luat parte la război, ne-a trimis un fel de praf împotriva tifosului exantematic, care bântue în Moldova. Acesta este un dar deosebit de prețios.

Cronicar

Știrile săptămânii

Armata păcii. Membrii celor cinci mari puteri ai Organizației Națiunilor Unite spun că pentru a se putea păzi pacea lumii, trebuie o armată de 2 milioane și jumătate oameni. Aceasta armată va fi formată din soldații țărilor membre a O. N. U.-lui. Anglia și America vor da soldați pentru marină și aviație, iar Rusia, Franța și China vor da armata de uscat.

Majorarea tarifelor poștale. În urma cererii conducerii P. T. T.-ului, Comisariatul General al Prețurilor a dat o decizie prin care aprobă majorarea tarifelor poștale cu 250% începând cu data de 1 Aprilie 1946.

Sărbătorile legale pentru salariații C. F. R. S'au fixat următoarele sărbători legale pentru salariații C. F. R. din birouri și magazine: Duminecile, Anul Nou, Botezul Domnului (6 Ianuarie), două zile de Paști, 1 Mai și două zile de Crăciun.

Conferință. În cadrul conferințelor organizate de Asociațiile religioase române unite din Cluj (AGRU, Reuniunea „Sf. Maria” și ASTRU), Joi, 28 Martie 1945, ora 6 d. m., Păr. Ioan Miclea prof. la liceul teoretic de fete „Sf. Ecaterina” din Blaj, a ținut în fața unui numeros și ales public, de față fiind și P. S. S. Iuliu Hossu, în sala festivă a Prefecturii din Cluj, o interesantă și foarte frumoasă conferință cu titlul „Progresul în gândirea contemporană”.

Jefuirea unei biserici din Cluj. În noaptea de 21 spre 22 Martie, oameni necunoscuți au intrat în biserica ortodoxă „Sf. Nicolae” din Cluj, jefuind toate obiectele de preț ce se găseau în biserică. Hoții au luat potirul de aur, toate obiectele necesare cultului și numeroase covoare care împodobeau biserica. Pagubele se ridică la 60—70 milioane Lei.

Serbarea Liceului de băieți „Sf. Vasile cel Mare”. Liceul de băieți „Sf. Vasile cel Mare” din Blaj, în fiecare an la 30 Ianuarie sărbătorește pe Patronii Liceului „Sfinții trei Ierarhi”. În anul acesta, în întreaga luna Ianuarie, elevii fiind în vacanță, sărbătoarea Patronilor nu s'a putut ține la data obișnuită. Din cauza aceasta, s'a ținut în ziua de 24

Martie. Orchestra Liceului sub conducerea d-lui N. Oprea a cântat „Imnul Regal”, Cântec de seara de C. Kreutzer și Intermezzo de L. Iessel. Elevul Marcel Olteanu din cl. VIII lit. a citit o frumoasă disertație despre Eminescu și Blajul, apoi au recitat: elevul Victor Gîzda din cl. VIII lit. „Moartea lui Fuiger” de G. Cosbuc; elevii Nistor Nicolae cl. VIII lit. text în l. latină, Vereșmorteau Nichifor cl. VIII lit. în l. grecească, Blăjan Eugeniu cl. VII lit. în l. franceză, Pop Cornel cl. VII. șt. în l. germană și Tudor Megieșan cl. VI A în l. italiană. Corul Liceului sub conducerea d-lui prof. Mare Vasile a cântat Seara pe la noi de I. Velceanu, Imn de slavă de I. Florea. Serbarea s'a încheiat cu *Deșteaptă-te Române* cântat de corul și orchestra Liceului și întreg publicul din sală. Tuturor elevilor cari s'au produs I. P. S. Valeriu Tr. Frențiu le-a împărțit premii în bani.

Câți orfani de război avem. Ministerul de Război a dat un comunicat în care arată că în toată țara avem un număr de 120.000 orfani de război.

S'au scumpit țigările. Dela 1 Aprilie țigările s'au pus în vânzare cu următoarele prețuri: țigara Națională 60 Lei bucata, Mărășești 80 Lei, Carpați 90 Lei, Regale 110 Lei bucata; pachetul de tutun calitatea I a 9000 Lei, calitatea II a 6000 Lei.

General Ungur criminal de război. În temeiul înțelegerii dintre România și Ungaria, guvernul unguresc dela Budapesta a predat României pe generalul ungur Rajnay, socotit mare criminal de război. În zilele trecute a și fost adus la Cluj, unde va fi judecat de Tribunalul Poporului.

Postul rege al Jugoslaviei Petru trăiește împreună cu familia în Londra. Aici împotriva voinței mamei sale, regina Mărioara, s'a căsătorit și are un copil, aproape de un an. Din cauza aceasta s'a despărțit de mamă-sa și acum își poartă singur năcăzurile. La începutul refugiului său în Anglia a mai primit dela guvernul jugoslav o penzie de 8 mii lire lunar, dar acum i-a fost retrasă și aceasta. Ajungând în mare mizerie și-a vândut tot ce a avut și și-a închiriat o casuță modestă, unde stă cu familia. Dar lipsurile fiind tot mai mari s'a gândit să îmbrățișeze meseria de aviator și de curând a primit și brevetul de pilot.

ROMÂNIA

Judecătoria de Pace Mixtă Blaj secția c. f. Nr. 130—1946 c. f.

INCHIEIERE

Judecătoria mixtă Blaj ca instanță de c. f. aduce la cunoștință celor interesați că debitorul Novac Luza Elena din Blaj Str. Reg. Ferdinand Nr. 43 a cerut readiere motașonului de asanare în c. f. 127 și 79 Blaj oraș dotată cu Nr. 1274—1934 c. f. de sub C. 12.

Potrivit disp. art. 27 al legii pt. lichidarea datoriilor agricole și urb. din 7 Apr. 1934, pentru ascultarea părților și celor interesați fix-ază termen pe ziua de 27 Aprilie 1946 ora 10 invitându-se a se înfățișa în locul oficial a judecătoriei mixte instanța c. f. Blaj str. R g Ferdinand Nr. 2, parter Nr. 1.

Blaj la 9 Februarie 1946.

Judecător ss. TRAIAN BURTA

Dir. de c. f. princ. ss. I. TANASE

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 13.837—42.

Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”